

شهوی یه‌لدا له‌بەر ئێشنایی م—ژوودا..

تووژینه‌وه، گردکردنه‌وه و ئاماده‌کردن: هه‌مه‌ر ئێریاوی

په‌یچی د‌ستپ‌ک:

به‌ش‌کی ئهم بابه‌ته‌ی ده‌خ‌ر‌ته به‌ردیده‌ی ت‌ی خو‌ن‌هر، ب‌ به‌رنامه‌یه‌کی ئ‌ادی‌یی نووسراوه‌ که سا‌ن‌ک پ‌ش ئ‌ستا له شه‌وی یه‌لدا‌دا له ئ‌ادی‌"سنه" و به‌رنامه‌ی "تریف" وه‌ پ‌ش‌که‌ش به گو‌گری کورد زمان کراوه. دی‌وی ده‌ره‌وه‌ی بابه‌ته‌که پ‌تر له‌ گردکردنه‌وه و ئ‌اماده‌کردنه‌وه نزیکه به‌ام له‌ ئ‌استیدا ب‌ به‌ره‌هه‌ف‌کردن و نووسینه‌وه‌ی له‌ ده‌ر‌که‌ی ز‌ر په‌ تووک، ما‌پ‌ه و و‌بلا‌گی کوردی -فارسیم داوه و به‌ ده‌یان دی‌وانه‌ شی‌ع‌ری کوردییدا دا‌گه‌اوم و ده‌ک‌رت ب‌م، باب‌ت‌ک‌ ده‌چ‌ته‌ خا‌نه‌ی تو‌ژینه‌وه‌یه‌کی کورت و پ‌وخت له‌سه‌ر یه‌لدا. له‌م گ‌گ‌یه‌وه ز‌تر ویستوو‌مه زانیاریه‌ک به‌ بی‌سه‌ر و گو‌گر و خو‌ن‌ه‌ری کورد سه‌بار‌ه‌ت به‌ م‌ژووی ئهم شه‌وه و یه‌لدا له‌ ن‌و کورد و و‌ژ‌ه‌ی کوردییدا به‌خ‌شم. ده‌قی به‌رنامه‌که به‌ پ‌دا‌چ‌و‌ونه‌وه‌ی نو و قو‌و‌تر‌کردنه‌وه‌ی بابه‌ته‌که، به‌ هه‌مان ش‌وه‌ی ئ‌ادی‌یی ده‌خ‌مه به‌ر‌چا‌وی ت‌ی خو‌ن‌هر، هی‌وا‌خوا‌زم به‌که‌ک و سوود‌به‌خ‌ش ب‌ت. له‌ به‌شی ک‌تایی بابه‌ته‌که‌دا ده‌یان چه‌پ‌که شی‌ع‌ری کوردی‌ش‌تان ده‌خ‌ر‌ته به‌ر‌چا‌و که ب‌ ده‌ست‌خ‌ستن و دی‌تنه‌وه‌ی ئهم شی‌ع‌ران‌یش، گه‌ل‌ک‌خ‌م مان‌دوو کردوو‌ه، ئوم‌ده‌ ئهم هه‌وه‌ه‌، سه‌ره‌تا و د‌ستپ‌ک‌ک‌ ب‌ت ب‌ دنه‌دانی که‌سانی دی، ب‌ ل‌ک‌ک‌ینه‌وه‌ی ورد‌تر و قو‌و‌تر و هه‌روه‌ها به‌رف‌ره‌وان‌کردنی گو‌ج‌ای شی‌ع‌ری یه‌لدا‌یی.

یه‌لدا، فه‌لسه‌فه و م‌ژووه‌که‌ی:

"شه‌وی یه‌لدا" که به‌ یه‌ک له‌ شه‌وه‌ پ‌یر‌زه‌کان له‌ جو‌گ‌راف‌یای ئ‌یرانی ک‌ندا دانراوه، به‌ ش‌وه‌ی فه‌رمی له‌ سا‌ی 502 ی‌ش زاینه‌وه له‌ سه‌رده‌می د‌ری‌شی یه‌که‌م‌دا ئ‌ی که‌وت‌ته‌ ن‌و ئ‌ژ‌م‌ری فه‌رمی ئ‌یرانییه‌کانه‌وه.

له‌ سه‌رده‌می ک‌نی فه‌ره‌نگی ئ‌اف‌ستاییدا، سا‌، به‌ وه‌رزی سه‌رما ده‌ستی پ‌ ده‌کرد و له‌ ئ‌اف‌ستاییدا وش‌ی "سه‌ر‌ده‌" که به‌ مان‌ای هه‌مان "سا‌" د‌ت، ب‌ خ‌ی به‌ وات‌ای سه‌ر‌که‌وتنی ئه‌هوورا‌مه‌زاد به‌سه‌ر ئه‌هری‌مه‌ن و ئ‌شنایی به‌سه‌ر تاریکی‌دا د‌ت.

شەوی یەلدا بە شەوی لەدایکبوونی خودای خێر، دادگری، پەیمان و شەبەش ناودێر دەکەن. لەسەر ئەم پرسەیش، دوو بۆچوون هەیە. یەکەمیان دەڵێت کە لەم شەویدا، میترا یان ئەوێ لە ئاڤێستا و نووسراوەکانی پاشایانی هەخامەنشیدا هاتوو، مەژە (Mithra) دەگەڵ ئەو شەوی. ئەو کە بە خودای کەنی هیند و ئێرانی دادەنرێت، ماوەی ١٢ ڕۆژ دەکاتەو و لە ئەنجامدا خێر سەر دەکەوێت.

دینی خێرپەرستی یان هەمان ئایینی میهر لەسەر بنەمای پەرستنی میترا لە سەر دەمی پێش دینی زەردەشت سەری هەڵداوە و دروست بووە و لە ئەورووپادا بە ئایینی میترایزم ناوی دەرکردوو.

هەندێک لە توێژەرانی لەسەر ئەو باوەڕەن کە لە شەوی یەلدا، پێغەمبەرێک لە دایک دەبێت کە لە نۆ دوو دێلفیندا دەری دەهێنن. هەر بۆیە لە ئایینی میهردا، "ئاو" بایەخێکی تایبەتی هەیە. بە گۆڕە هەر دوو بۆچوونەکان، شەوی یەلدا، شەوی لەدایکبوونی میترا یان میهر. لە ئاستیدا یەلدا، جەژنێکی زاگرسنشین و ئاریی هەگەزەکانە و هەزاران ساڵ پێش ئێستا هوانی ئایینی میترا یی لە ئێراندا بەهێز بووە.

دوکتێر "میهرداد بەهار" (1929-1994) لە کتێبی "لە ئوستوورەو تا مێژوو" دەنووسێت: "شەوی یەلدا، شەوی لەدایکبوونی میهر یان میترا نییە، بەکۆو لەدایکبوونی خێر. میهر و خێر پێکەوه چەند جیاوازییەکیان هەیە".

بە گۆڕە هێزێکی ئێزمووری خەڵکانی ئێرانی کەن، شەوی یەلدا، شەوی دەرکەوتنی ووناکاییە. بەلام ئەوێ ئاستیی بێت ئەم شەو پێوەندییەکی فرە بە ئایینی میهرپەرستی هەیە کە زۆترین زانیاری لەسەر ئەم دینە پێمان دەڵێت کە لە سەدەی دووەمی پێش زاین تا سەدەی چوارەمی زاینی بوونی هەبوو. هەر بۆیە لای میهرپەرستان، شەوی یەلدا، هەمان شەوی لەدایکبوونی میترا یە.

"وەک زستان بەهێز، ئایا بەهاریش دەگەڵ ئەو؟" ئەم ڕێستە و پەیفە، ئەم چەمک و واتایە لە نۆئاخ و کرێکدا یە هەتا ورد بپێنەو لە مزار و پرسێک کە گەرەمانە پەیی بە سەرچاوە و ناوەڕێکەکی بپێن و بزاین چپە؟ واتە شەوی یەلدا یان شەوی چلە گەورە یاخێ هەمان شەو زستان. لەلایە کەووە دەستپێک و سەرەتای زستان و دەرکەوتنی سەرما و سێڵە و بەسەرچوونی وەرزی خەزان و وەرین و ماتەمی سرووشت، لە لایەکی دیکەو، چاوەڕێبوون بە دیار بەهاری، کە ئایا بەهار و گۆ و بۆنەرامەیی گۆزار و سەر لە نوێ ژیا نەوێ سرووشت، دەگەڵ ئەو؟!

لە کاتێکدا مێژوێ بە دەست تووێ هێی و سازی ناساز و میزاجی سرووشتەو گیرێ دەیه و وێڵی دوا قێ ناخی گەشەکردن و دیتنەو و دێزینەوێ

نه-نیه کانی سرووشته، له هه مان کاتیشدا مر-پوهندی خ-ی له گه-ئهم
 ه-زه یاخیه دا له-ی ملکه چوونه وه بهرده وام کردووه.
 وشه یه لدا، وشه یه کی سریانییه که یه ک-ک له زمانه ک-نه کانی ناوچه ی
 -ژه-اتی نه-وه-استه. یه لدا، ههروه ها یه ک-ک له و ج-ژنانه یه که
 هچه-ه کی له ئایینی میهر دایه، به چهن-ک که ز-ر ل-ک-هر و
 -ژه-اتناس، به شهوی له دایکبوونی "میترا"ی ناو ده بهن.
 شهوی یه لدا یان شهوی چله در-ژترین شهوی سا- له نیوچه گ-ی
 باکووری زه وییه. به ه-ی هه-که وته ی جوگرافیا ییه وه، ئه مشه وه هر له
 خ-راوا بوونی 30 ی سه رما وه زه وه تا ده گاته هه-اتی خ-ر له 1
 به فرانباردا در-ژهی هه یه و هاوکاته له گه- "ش-شی زستانه یان
 گ-انی" و هر له بهر ئه مه یشه که -ژ، در-ژتر و ته مه نی شه و، کورتتر
 ده ب-ته وه. ئهم دیارده سرووشتیه له سه ر خه-کانی که ونار و ک-ن،
 کاریگه ریه کی قوو-ی فله سفی داناوه و ئه و شه و یان به واتای
 زا-بوونی ووناکی به سه ر تاریکیدا ناود-ر کردووه. خه-ک، پیر-زیی و
 سه رکه وتنی خ-ر و ووناکیان به سه ر تارمایی شه و و تاریکیدا ج-ژن
 ده گرت، هه تا سه رکه وتنی میهر و ت-کشکانندی ئه هریمه ن بینن. ئهم
 جه ژنه- لای ز-ر نه ته وه ی ناوچه ی -ژه-اتی ناوه-است، ئاسیای بچووک و
 ته نانه ت ی-نان و ... به -وه ده چ-ت، به-ام هه رکام به ش-وه یه کی جیاواز
 و له ژ-ر ناو-کی دیکه دا.
 یه لدا و کورد:

ئه گه ر ئاو-کی کورت له م-ژووی شهوی یه لدا له نه و کورد و له
 کورده وارییدا بده ینه وه و چ-نیته تی به-وه چوونی ئهم ج-ژنه، د-ب-ت
 بگه-ینه وه ب- م-ژوویه کی ک-نتر و دابونه ریتی کورده واری له
 سه رده می که وندا. هر له سه ره تای په یدا بوونی مر-فی کورد و
 ت-که-ا و بوون به سرووشت و دیارده کانی و ه-نگدانه وه ی ژیا نی مر-ی
 کورده وه له م سه رزه وینه دا، ئایینیش وه ک سیسته م-کی ک-مه-ایه تی مانای
 به ژیا نی خه-کانی ئهم ناوچه یه به خشیوه. ژیا ن، حقیقه ت-که که به ب-
 د-زینه وه ی، واتا و مانای نییه. مر-ی سه رده می ک-نیش ب- د-زینه وه ی
 ئهم حه قیقه ته هه و- و ته قه لای خ-ی داوه. ههروه ها ده رکه وتووه که
 دانیش تووانی ه-سن و ک-نی ناوچه ی زاگر-س، پ-ش هاتنی ک-چهره
 ئارییه کان، ه-ز و دیارده سرووشتیه کانیان به لاهه ج-ی بایه خ و گرینگ
 بووه و "خ-ر، ئاو و ئاگر و با" یان لا گه-ل-ک بایه خدار بووه که هه تا
 هه نووک-یش، ئهم چوار توخمه لای ئ-زدیه کان هه مان نرخ ی خ-یان هه یه.
 شهوی چله یان یه لداش، ئ-ستا یه ک-که له ج-ژن-ه گه و ره کانی ئ-زدیه کان
 و هه موو سا-ک به-وه ی ده بهن.

له هه زاره ی دووه می پ-ش زاییندا، هاتن و نیشته ج-بوونی ه-زه ک-چهره
 هیند و ئه و رووپاییه کان، گ-انکاریه کی گه و ره له ئاین و زمان ی

دانیشتووانی زاگرځس پکځ دهه ښت. دین، وهک سیستم ټکی کټمه ټایه تی
همیشه تاقه ټټگا بووه بډ دزینه وهی ماناکانی ژیان و له په نایدا
زانست بډ دزینه وهی حقیقه، هه وی ځی داوه. بډیه ده توانین بډن
که مانای ژیان، له خودی ژیان مرځ و ده ورو به ریدایه.
مرځ، بوونه وهر ټکی زیندووه و همیشه به دواي دزینه وهی ماناکانی
سرووشته وهیه. به پټی سرچاوه مټووییه کان له کورده وارییدا، بډمان
دهرده که وټ که "شهو یه لدا" وهک جټن ټکی ټایینی له سرده می کټندا
چاو لځ کراوه و مینا نه ریت ټکی دټرینیش پارټزراوه و تا ټټستایش
هر ماوه ته وه. به ټام، مټووی شو یه لدا و ټاهه نگی ټه مشوه له
جوگرافیای ټټراندا ده گه ټټته وه بډ نریکه ی 1000 سا. له هر ناوچه
و ده ټهر ټکی ټټراندا ټم شو وه به وپه ی شک وه یاد ده کټته وه و
ټټیدا ټاهه ننگ ټکی تایبته به ټټوه ده چټ و له هه موو شو ټټکیش هه تا
ټاده یه کی زځر وهک یه که، چونکه سرچاو کټ، یه که.

به ټام با بزاین شو یه لدا له کورده وارییدا چټن به ټټوه ده چټت؟
له م شو ودا بډه ما ټه بډ گټل ټرکردن وټی ځټزانه که ی له ده وری یه کتر و
شه وچه ره ی ټټو دیوه خانیان و به سربردنی چله گه وری سا ټ واته چله ی
زستان، پټکه وه دانیشتوون و تا ده مه و به یان یه کتریان دواندووه و ټه و
شه و یان به گټل ټټانه وهی سه ټبرده و حه کایه ت و خو ټندنه وهی شیعر و
حه یران، لاوک و هټره به سر بردووه. حه کایه ت ټک که باس له قاره مانه تی
و له ځټبور دووی یان هه ندک جار دټشکان و نامورادی و بوی ټری
تراژیک ده کات که ټټویش له میتل ټټژی و ټوستووره ناسی کوردا
ده توان ټټټافه بکرت. که سایه تی ټه و چیرک و حه کایه تانه، کچانی شځ
و شه نگ و کوټانی جوام ټر و مټرخاس و درکاندن ټازی ده یان چیرک و
سربرده و حه کایه تی ون بووه. خج و سیامه ند، مه می ټالان، قه ټای
دمدم، دوانزه ټسواره ی مریوان، شیرین و فره اد و ...

خواردنی شو ی زځربه ی ټم جټنه، یا پراخ و دټټمه ی گه ټام و و که له م
بووه و له پا ټیدا شه وچه ره ی دیوه خان، سفره یه کی ټه نگیڼ به
"هه نار، سو، شو تی، پسته و بادام و توو و گو ټه به ټټزه و
برټشکه، گه نمی برژاو، مټوژ، هه نجیره وشکه ... که به گشتی هر کام
مانایه کی تایبته ی هیه. بډ نمونه ده توانین بډن ټټین که شو تی و
هه نار به هټی زځربوونی ده نکه کانیا نه وه، نیشانه ی به ره که ت بوونه.

شهو ی یه لدا هاوکاته له گه ټ کټتاییه اتنی وهرزی خهزان، وهرزی
ما ټواوی دوايین سه فره ی سرووشت به ره وهر ټمی به فر و با و
بډران، سه رما و کټټوه، وهشت و زیریان و، به ست ټټک و سه ه ټټبه ندان.

به هزر و بیری زستان ټ و پشوودر ټټیه وه و به وردبوونه وه و ټټټامان
له و ته یه کی که به هار هر له ټټدایه ټ و دټته وه!! هیوا به
داهاتوو، به رده وامی ټ و نه دټټاندنی ټیراده، ژیان دټستی و

مرقد سستی، له تایبه تمه ندیه بهرزه کانی وه رزی زستانن. بیه
 پیوسته به چاوکراوه یی و بهرچاو وونییه وه له ئاس بوانین هه تا
 زانست و ماریفت بکهینه هه گبهی داهاتوومان و ئاگردانی زستانی
 کوردهواری پی گهرم و به تین ابگرین. وهک پشتریش ئیشاره تی
 پدرا، شهوی یه لدا که ده که و ته دوا شهوی وه رزی خهزان و سه ره تای
 وه رزی زستان واته 30 ی سه رما وه ز یان 21/12 ی سا (هه ندک جار ئه ملا
 و لای ده بت)، در ژترین شهوی سا ه که تاریکی ئه و شهوه له چوارده
 کار ژر تپه ده بت. له ئایینی زه رده شتدا به شه و کی پیر ژ
 داندراوه؛ پیر زی ئه مشه و یش ده گه ته وه ب ئه و کاتانه ی که مرقد
 هیچ په ناگه یه کی نه بووه، ئه شکه و و که ورگ نه بت و ه کار کی خ
 گهرمکردنه وه یشی ده بت تا خ ی له سه رما و سه ه ی زستان بپار ژت.
 ج ژنی زایین یان شو ی زایین ک ب ی بیدا (هه مان یه لدا)
 ناسرا و، ج ژنی ل دایکبوونی "م ها بباد" ی بپیری
 کوردان. م ها بباد، ی ک م پ یامه ن ری س ر ووی ز مین و
 دام زر ن ری ئایینی میترا یی ک ب میهر یان فارونش ناسرا و.
 میترا یی (میترا یزم)، ی ک م ئایین ک ب ه زاران سا پش ئستا
 گای ژ یانی مر قای تی ئشن کرد ت و، ب بگ نو یه کانی پ رستگه ی
 گیر ناف ک (گ پکلی ت پ) ل ژ ه تاتی شاری "ها" ک ب شاری
 پ غ مبران ناسرا و (ئرفای ئستا) ل باکووری کوردستان، له استیی
 و نه نیی س ر تای س ره ه دانی ئایین، نزیکمان ده خات و. ل استیدا
 ئایینی میترا ک ز ربی جیهان ب خودی کوردیشه وه ب چ وتی، ب
 ژ پ رستی ناسیوی تی، وات خدای ئ قین و پ یمان، خودای ژ و
 ووناکی و خوای پار ن ری گ ردوون و چار نووس. ج ژنی
 زایین، پیر زکردنی در ژ بوون و ی ژ و ووناکیی ک
 پ غ مبر، "م ها بباد" ی م زن ب ی ک م جار ب مر قای تی وون
 کرد ت و. ل گ ت پ بوونی زه مه ندا، ئ م ب ن ی بوو ب ج ژن کی
 ن ریتی و ب ش کی گرنگی ف ره نگی کوردی ک ب داگیرساندن
 ووناکی و ازاندنه وهی در ختی سن ب ر و سینی خواردنی تایب ت، یاد
 ده کر ت و، پیا و کی ب وخسار پیریش ب ک او کی قووجه وه و ک وای
 سووری میترا یی و پشت ن ک و، تور ی ک ب شان و، خواردن ک ده کات و
 و پاشان ب س ر ه زاران یان ه موواندا داب ش ده کات. کات ک ک
 ب دکاران خ ریکن ئایین ک ناشیرین بکن، ز رد شتی م زن چاکسازی
 تدا ده کات و ئایینی م زدایی، ز رد شتی (م زدایزم) ج ی میترا
 ده گر ت و. میترا یی و م زدایی ل ی گریک و م و ب ژاوا
 و، ل ی هیندستانیش و ب ژ ه تاتی جیهاندا ب او ده ب ت و، وات
 ن ریتی ج ژنی زایین ب جیهان ده گات. ل گ ل دایکبوونی هیندویی
 و ب دی (هیندویزم و ب دیزم) ل میترا یی، ئ م ج ژن و یادکردن و ی

تا ئێمەمیش هەر بە گۆشەکرەوی دەمەنەتوو و پاش لە دایکبوونی عیسی مەزن کە بە پەیی بچوونی نووسەرائی گریک و جوو بەر ئێرائی جەژنی زایین کەوتوو، لە ئێمەمەو کە لە پەشدا میتراپی دەبن، دوا بوونیان بە کریستیان (مەسیحی)یش، هەموو نەیتەکان بە ئێوروپا و پاشانیش زەربەیی جیهان دەگوێزن و جەیی پرسپاریش کە بەچی سە پیری مەگان (موغان) کە لە ئینجیلدا بە سە پیاو زانا کە ناسراون، لە خاکی مادەو بە پەشوازی لە دایکبوونی عیسی مەزن ئامادە دەبن.

یەلدا لە بنەتادا بە کوردی واتە زایین، ئارامییەکان و شەیی زایین دەگەن بە یەلدا، یادکردنەوی ئێمە کاتە کە لە 20ی مانگی دوانزەو دێست پە دەکات و بە پەیی ناوچەیی جوگرافی تا چەند ئێژەکی بە دواو درێژای هەیی، بەیی لە کوردستان و ئێژاواو تا ووسیا و چین، لە ئێژەتات جەژنی زایین یان لە هەندەک شوێن جەژنی سەری سا بە چەند ئێژەکی جیاواز یاد دەکرێت و.

یەلدا و ئەدەبی کوردی:

شەوی یەلدا وەک جەژنەکانی دیکە زانگە سنشینان و ئاریی هەگەزەکان کە کوردیش سەرچەیانە، نەورەز، چوارشەممەسووری و ... نەیتەکی کەنە و لە ناو کولتوور و ئەدەبی کوردیشدا هەنگی داووەتەو. بە نموونە هەمیشە شەوی یەلدا لە ئەدەبی گەلانی دراوسێ و تەنانت کوردیش بە "زەوێ یار" شوبهەندراوە و بە واتای ئەوەی کە زەوێ یار وەک شەوی یەلدا، هەش و قەترانیی و درێژە. "عەبباس حەقیقی" لە شیعری "ئافەتی دین" دا دەت:

چاوت ئەر نەرگسی شەهلا نییە، بە هەندە خومار

پەرچەمت گەر شەوی یەلدا نییە، بە هەندە هەشە؟

یەلدا، لە شیعری کلاسیک و هاوچەرخی کوردیدا ئامادەبوونەکی تایبەتی هەیە و هەر هەزان و شاعیرێک، لە گۆشە نیگایەکان و سەیری دەکات. کەم نین ژماری ئەو هەزان و شاعیرانەی یادی یەلدا یان کردوووەتەو و دەیان چەپکە هەبەستی یەلدا ییان بە تەری کوردی بەخشیوە. دیارە ئێچوونی ورد و قووڵتر بە ناخی ئەم پرسەدا بە خەیی تەوهری توێژینەوێهە و ئەرک و ماندوو بوونی تایبەتی دەوت؛ بەیە پتر لەسەری ناچم. من لەره‌دا بە گۆره‌ی بەره‌م و سەرچاوه‌ی وەرده‌ست، ژماره‌یه‌ک شیعری یەلدا یی دەخەمە بەر دیدەیی خوێنەری کورد و هیواخوازم کەسانی دی ئەم پرسە بکەنە مژاری نووسین و لەکەین و یەکی چ و پتر لەم پەندیه‌دا.

شەوی یەلدا

نالی

شەوی یەلدا یە، یا دەجووڕە ئەمشەو

که دیدهم دوور له تې، بې نووره ئه مشه و؟!
دېم وهک حاکمی مه عزووله، قوربان
خه! تې وه سې تېی مه نزووره، ئه مشه و
دېش مایل به دیده تېی، بېی
له من وه حشی و ېه میده و دووره، ئه مشه و
که تېی شای که چ کولاهی دیده مهستان
چ باکم قه یسر و فه غفووره، ئه مشه و؟!
له خه وه ېه ساوه، یا ئا ېه زه چاوت؟
هه میسه وایه، یا مه خمووره، ئه مشه و?
(لې دووریت؛ من و ېه کوو بولبول دې نا م
بې و سېت عال مې مې سروور ې ئې مش و
سوپای موژگان، بې تیغی ئې بروانت
شکستې فیرق و تا بوور ې ئې مش و)
سرووشکم نه قشی چاوی تې ده ک ش
جېگه م، سهر داره کهی مه نسووره، ئه مشه و
موسو مانان ده پرسن حا ی نالی
(ئېگړ یاران دې پرسن حا ی کوردی)
له کونجی بې که سیی مه هجووره، ئه مشه و
تېبینی: بې گوړی لېک ېین و نو ېی کان، خا و نې استین ک ی ئې م
شیر "مست فا بېگی کوردی" ی و تو ېژ ران شیر ک ل ش وازی
"کوردی" ی و بې نزدیکتر داد نین تا نالی و ک تایی شیر ک چ ند
بې یت کی تری د گ ې.

برا، فکری چرا! کبیریتی فرسعت تا له ده ستایه
شه وی یه لدا له ېه شه، ېی ژی عومرت وه خته ئا و ا بې
مه حوی

که ده گریم بې جه مالی تې، دیاره ئه شک و ئاهی من
له خورشیدی ده داتن دم ستاره ی شامی یه لدا که م
وه فای

موغی بې ئاگری شه وی یه لدام
چاوه ېی چاره نووسی نه په یدام

به يادی شه معی ځو خسار ځکی، د ځ ئی حیا نه که م، چیکه م؟
 به شه و ځکی وه ها چاری شه وی یه ځ دا نه که م، چیکه م؟
 سه ید کامیل ئی مامی (ئاوات)
 (شيعری "چیکه م؟")

شه وی یه ځ دا

ځه فیک سا بیر

شه وی یه لدایه، یا ده یجووره ئه مشه و
 که یدهم دوور له ت، ب ځ نووره ئه مشه و
 نالی

**

شه وی یه ځ دا، شه وی ئه شق و چاوه ځ وانی،

شه وی شيعر،

شه وی ځ امان،

شه وی سه رداره که ی ځ ځ ح و

شه وی ده رکه وتنی جوانی،

ئه گهر ئ ځ ستا له م شه وه دا

گو ځه باخه که ی شار ل ځ ره بووايه،

من ده بوومه وه به مندا ځ،

شه ځه ئاو و چاوشارک ځم له گه ځ ده کرد،

ده مه و ئ ځ واران له پ ځ چی ک ځ ځ ا ندا

هه تا "ئاوی پ ځم داده هات" ب ځ ی ده وه ستام

به نیازی ئ ځ واره باش ځک،

به هیوای ماچ ځک ده وه ستام و ده وه ستام،

به ده م ترس و د ځه خورپ ځ و له رزینه وه

له به رده میدا لا ځ ده بووم،

ده ش ځه ژام و

ب ځ ده نگانه داده گیرسام،

ئه گهر ئ ځ ستا،

سه رداري د ځه شه یداکه م ل ځ ره بووايه،

من ئه مشه و ځم به میری ئاشقان ده زانی،

ژیا نی ځم وهک چه پکه گو ځ،

دهخسته ناو دهسته کانی،
 تا به یانی ماچباران و
 شیعربارانم دهکرد و
 سهد جار ده بووم به قوربانی،
 نه گهر نه مشهو،
 چاوجوانی شار له ره بووایه،
 من ز ربای کوردستانی بووم،
 ئاشق کی هه میشه یی و
 بوار ی بگای جوانی بووم.
 نه گهر ئهستا،
 شاجوانه که ی شهوی یه دا له ره بووایه،
 من ده متوانی بهرگه بگرم؛
 بهرگه ی ته نیایی و نام بوون،
 ته نانه ت بهرگه ی مردنیش بگرم،
 هه تا ماوم،
 د پ هیوا گ رانی ئاشقانه بچم.
 من ده متوانی له شهو کدا،
 زیان، گو ئاسا بچم،
 بباک، ب خه م،
 دیده پ نوور،
 له تاریکیدا ببینم.
 نه گهر ئهستا،
 له شهوی شیعر و امان و جوانیدا
 سهرداری هه ته نیا که م له ره بووایه،
 ترسی ش تبوون،
 ترسی ونبوون و ئاوا بوون،
 هه راسا نیان نه ده کردم؛
 ونبوون چیه!
 سهرداری ده شه یدا که م ونبوون چیه!
 من له ناو ت دا ون ده بم،
 ش تبوون یان ئاوا بوون چیه!
 من له خ شیی ت ش ت ده بم،
 ئا و ته ی نه شقی ت ده بم.
 خ زگه ئهستا،
 سهرداری ده شه یدا که م،
 سهرداری هه ته نیا که م له ره بووایه،
 خ زگه ئهستا له ره بووایه...

“پنجخشته کی، ته وای قه سیده مه زنه کی نالی.. ته نیا گه مه یه که و کردم.. ناچه ته ناو ئه رشیفه وه.. ئیش کی ساته وه ختییه و زوو به سهر ده چته..”

یه دا

قوبادی جه لیزاده

که دهستی ت به خو نم سووره ئه مشه و
که ک شکی د ته وای خاپووره ئه مشه و
که فرم سکم خو هی “خا بووره” ئه مشه و
“شهوی یه لدایه یا ده یجووره ئه مشه و
که دیدهم دوور له ت، ب نووره ئه مشه و؟! ”
له لای خه کی هه موو مه جهووله قوربان
که حمی من له ئاگر فووله قوربان
له ش وهی چه له که ی مه فتووله قوربان
“دم وهک حاکمی مه عزووله، قوربان
خه باتی وه سی تی ته ی مه نزووره، ئه مشه و”
وه کوو ئه ییووب ده می زامم به سی یه
له سینه مدا سه دای هاوار و یه
هه ی عه شقم زه لیلی دهستی ت یه
“دیش مایل به دیدهی ت یه، ب یه
له من وه حشی و ه میده و دووره، ئه مشه و”
فیراقت ها تووه، حم بک ش
په لی گرتووم وه کوو شت امده ک ش
وه ره فریاد ه سم به، ب ره پ ش
“سرووشکم نه قشی چاوی ت ده ک ش
چه گم، سهر داره که ی مه نسووره، ئه مشه و”
له ئاستی ووت ده وه ستم ده سته وه ستان
ده وای و ده رمانی دهر د و زه خمی خه ستان
وه ره با بتخه مه سهر چاو و ده ستان
“که تی شای که چ کولاهی دیده مه ستان
چه باکم قه یسهر و فه غفووره، ئه مشه و؟! ”
ئه سیرم من له تایی بسکی خاوت
ده ن شم باده یی ژه هر و زووخات
له سهر زارم ئه به د گوم ناب ناوت
“له خه وه ساوه یا ئا زه، چاوت
هه میشه وایه، یا مه خمووره، ئه مشه و”

به سهر چوو گشت، هه موو عومرم به تا ئی
به ئاکردن به شو ئن دوو چاوی کا ئی
له خو ئن سوور بوو د ئم وهک ل ئوی ئا ئی
“موسو ئما نان ده پرسن حا ئی نالی
له کونجی ب ئکه سیی مه هجووره، ئه مشه و”

**

خا بوور: ئووباری خا بوور

شهوی یه لدا

شهیدا

ئه مشه و شهوی یه لدا یه سه با فرسه ته ئه مشه و
ما ئی د ئه کهم پ ئ خه م و ب ئتاقه ته، ئه مشه و
ئه ییامی گو ئ و غونچه ئه و ا ئ ئی، به سهر چوو
گو ئزاری چه مهن پاکی ته م و ئافه ته، ئه مشه و
شه و قی شه می سهر تا قی حهره مخانه یی یارم
خام ئشه، به ب ئ ج ئشه، ده می میحنه ته، ئه مشه و
ههر ج ئش و خر ئش ئ که له ن ئو ما ئ و د ئا بوو
مات و کپ و ب ئده نگه، چ پ ئ حیره ته، ئه مشه و
قوربان ه سه با دهستی من و دامه نی چاکت
د ئ، مونته زیری لوتفی گو ئ و ئولفه ته، ئه مشه و
زوو ههسته، ب ئ و هختی سه حهر ب ئ حهره می گو ئ
چون، واده یی میهر و که ره م و غیره ته، ئه مشه و
عه رزی که، ب ئ، بولبولی د ئ زار و حه زینه
موشتا قی ویسا ئی چه مهن و ش ئوه ته، ئه مشه و
ههر ب ئ یه له دووری مه هی ئووت، ه نگی نه ما وه
جه رگی به سهری تیری موژه ت له ت له ته، ئه مشه و
په ژمورده یه حا ئی د ئی و ئرانه به ته نها
هه م ه نگی خه یا ئی خه فته و عیبره ته، ئه مشه و
ب ئ داخی د ئی ئه هلی غه م و میحنه تی، سا قی
سه د داخی گرانم که چ ب ئ مروه ته، ئه مشه و
د ئ خ ئشه ه قیب، چون ئه وه ب ئ داخی د ئی من
خاوه ن عه له م و شان و شک ئ و شه و که ته، ئه مشه و
ههر عاشقی “شهیدا” یه به شی گریه و شینه

شهوۍ يه لدا

جه مال شارباژښی

شهوۍ يه لدايه،

هر ځم ده زانم جـم

له ناڅي هه ست و دـدايه،

شهوۍ يه لدايه،

به خته كم، ئه مشه و

وه كوو دوـشه و له كل دايه،

شهوۍ يه لدايه،

ته نيا ييم به خامـشي له گهـدايه،

چي ده بوو ئه مشه و

له گهـ و خساري جوانـكدا،

شهرابي ئه لم ههـدايه،

شهوۍ يه لدايه،

چي ده بوو ئـستا،

شهوۍ و سيخورمه يه كم له و

خه م و ئازاره ههـدايه.

يه لدای شاعیر

محهمه دفا تيح محهمه دي (ف. نامـ)

كه دـت و دهرده خا ئه و زولف و پهرچم

شهوۍ يه لدا ئه دا ئـا له ديده م

بزه ي مزي هه ناري لـوي ئـا

ئـته نـو دم و لـوم، ده ماده م

ده كا چاوي گه شي هه ستـره باران

هه موو سووچ و كه لـني حـي خه سته م

ئـدا پـي پاـه پـه ستوو، شـه و و شـادي

به جـدـد هـر مـي دـ، كـزه ي غـم

چ خـشه ئه و شـه و يـه لدا يـه هـر شـه و

به ديداري ده كا بـ من فـه راهـم

چ ئـا تـاجـم به يـه لدای ساـه كا تي

كه يـه لدای بـسكي ئه و، و و كا ته هـدم

هـه ناري لـوي ئـا و چاوي مه ستي

بگـن ده مبه دم، حاـ و هـه وا كه م

بکهڼ یه لدا یه کی شاهانه بهرپا
بدنه بـ نوبه رامهی ئه و، له ئـخه
له خـ ایی نییه به و یاره "فاتح"
ئه مه کدار و وه فادارم، هه تا هم

یهلدا

محهممه دفاتح محهممه دی (ف. نامـ)
شهو یه لدا که زولفانت وه کوو تاف
به سهر شانی سپیتا هاته خوارـ،
ئه وه نده مه حوی تـ بوو، دیده ئه نگووت،
شهو یه لدا له چاوم دا، ده بارـ.

ناسر حیسامی

شهو یه لدا، له ماـی من خزاوه،
که تاریکی و هه نار و گـ له ناوه،
گـ و کـپه ی سته م به ربووـ ته ماـم
له سهر خاکم هه ناری دـ پزاوه.

ببووره

سه عدوـا پهرـش

ـوانینـک قووـتر له ده ریا..
خه ونـک شینتر له ئاسمان
شيعرـک جوانتر له عیشق؛
دیدارـک پیرـتر له نوـژ
بـ تـ؛
خه مـک قووـتر له ده ریا
خه ونـک دوورتر له ئاسمان؛
شيعرـک تاریکتر له ده یجوور
دابـانـک درـتر له شهو یه لدا
بـ من؛؛

هـ حـ م لـ و قـ مـ نـ

شـهـ وـ یـ یـهـ دـاـ یـ، دـاـ یـ کـوـرـد دـهـ بـ چـاـ وـاـ نـی هـهـ بـ بـ نـ
تـهـ مـی دـ رـیـنـی خـ خـ رـیـ، لـهـ سـهـر خـا کـم بـتـاـر بـ نـ
نـه بـیـنـم چـاـ وـ یـ ئـا سـ مـاـن، نـمـهـی بـا رـا نـی سـوـر بـگـر
هـه تـا وـی عـیـشـق و ئـا زـا دـی، دـهـ بـ ئـا مـ بـ بـ نـگـ نـ

شـهـ وـ یـ یـهـ دـا، چـرا خـا نـی دـا نـه
شـهـ وـ یـ عـهـشـق و گـز نـگـی بـه رـبـه یـا نـه
وـه کـو و ئـا وـا تـی دـ مـا ن خـ دـه کـ شـ
سـه مـای بـه فـر و چـر یـکـه ی سـه ر چـا نـه
شـه مـا ئـی سـمـا عـیـل پـوـر

یـهـ دـا

مـحـمـمـهـد پـا کـثـر

خـه بـکـی دـه بـ نـ
شـهـ وـ یـ یـهـ دـا زـ ر دـر ژـه .
وـه کـو و تـه مـه نـی سـا وـا یـه، نـا بـ تـه وـه .
بـه مـا لـای مـن .
شـهـ وـ یـ یـهـ دـا، وـه کـو و ئـه سـتـر هـی گـه لـا وـ،
چـرا ی ئـه فـسـو و نـی شـه وـا نـی بـ دـا ر یـیـم و .
دـم پـی گـه ش دـه بـ تـه وـه .
شـهـ وـ یـ یـهـ دـا .
چـه نـ تـا ر یـک و نـو تـه ک بـ،
ئـه سـتـر هـی ک بـه ر مـا نـه .
نـا وـمـا ن نـا وـه چـرا ی ئـه وـیـن،
بـ یـه ئـیـدی .
مـن و هـه نـا سـه کـه ی سـیـنـه م،
هـه تـا مـر دـن قـه ر ز دـا ر ی .
شـهـ وـ یـ یـهـ دـا و چـرا ی ئـه وـیـن .

دـه ر دـی تـه نـیـا یـی بـه شـه وـدـا دـه س لـه دـ نـا کـا تـه وـه

کە ی بە یانی د، د، دەستی لە خەم بشواتەو
شەو ئەگەر یەدا نییە، ئەی بچی وا توولانییە؟
ت ب ب ی کە نگ سە ما سە فحە ی هشی هەدا تەو؟
ئەمین گەردیگلانی

“ یلدا ”

حسان شافیی

ل ت ت ت م ، سیاخا ی سیاچ م
سیا ئ گریج ی یلدا یی پ رچ م
ه ناوم ب ت کوور ی ناری دیدار
ل یلدا ی دید ن ت د دو د ماد م
ل سین و کو م و ل و و زار و دید
ه نار و س و و پست و نوق و باد م
ه موو ن خشی جوانیی و سحری یلدا
ل خوانی ش وچ ر ی ت دا ف راه م
منی د رو ششی د د او ی د دار
ل د رگان ی ک ر متا چا و ه م ،
ک ب م و و ک گ دای ئا تاجی د رگات
ل ع تری ماچی د م ، پ ک ی ه ناس م
بک ی ئا و ا د رگاهی د و ک ش
ل ووی ئ منی س را پا حوزن و ما ت م
ل باخی پرچ و کو م و ل و و گ ردن
بئا م و بتار نم کو و خ م
س ری س و داس رم دان م ل سین ت
ه ناس م با و ش ن کا با خ و م م
د ی پ ح س ر تم ت ر ب ل ماچی
دو و لوی ئا و شیل ی نوق ی نا و د م
بسووت م و بسووت م و بسووت م
ل گردی و و م ت ت چ شنی گو و ش م
ل ئامزی گرم ب ژنی زراوت
شوی یلدا ، ب دی ب خ ون و تاس م

شەوی یەدا

ساج بچار

و ت گيا نه :
شهوى يه دا چه ند تاريك بـت ،
كهى ده گاته پهرچه مى من ؟
و تم استه ؛
شهوى يه دا چه ند درـتر بـت
نا گاته باـاي خه مى من !

يه دا
پشكـ نه جمه دين
شهوى يه دا يه ،
بوو ، ده بـ .
شهو ههرچى بـ ،
بـ نيگاي تـ ،
عيشق نابينا و
نه زـك و
نه تـ ، نه من ،
نه هيچ شتـك ، له دايك ده بـ !

شهوى يه لدا
عەزیز میرزا قادری
ئه مشه و شهوى يه لدا يه ، خه مى تـش له دـم بار
شارى دـه كه م شه و قى نه ما ، بوو به شهوى تار
ئاخر شهوى پا ييزه ، هه موو پـكه وه شادن
ئه مشه و من و باده و غه زهل و هه سره تى ديدار
تاسهى خه مى بى تـيى ، په پوولهى هه زى كو شتم
ههر بـيه گه رووى شيعرى منيش پـ بوو له هاوار
وه رزى گوـ و گوـ زارى ته مهن بـيى ، به سهر چوو
ئاوات و ئه وينم ، ده مى لاوى چووه پاى دار
ئه مشه وى مهى و هـ نراوه به جووت ، تـكهـى يه ك بوون
سهرخـشم و مه دهـشى دوو چاوى هـشى دـدار
چهن ساـه له به ستـنى ئه وين ، بـكه س و ته نيا
ده خولـمه وه به و كـ نه برينه ش ، به ته ماي يار
به ينـكه له پـشنگى نيگات دوورم و بـبه ش
زامى دـه كه م ههر به ده سى تـيه ده بـ ، چار

ئەمشەو وەك پەروانە لە دەوری شەمی باڵات
ها تووم كە بسووتەم و بۆم شەخی وەفادار:
بەینی من و تۆ تاقە كەسێ زانی، ئەویش خێ
ازدارە، دای پاكە، وەكوو مەحرەمی ئەسرار
ئێلھامی هەموو شیعری "عەزیز"، تۆی گوێی بۆناز
تا ماوە ژیان، بۆ تۆ دەنووسێ بە دای زار

بەشێکی شیعری: شەوی عیشقە! شەوی یەدا!

ساج بۆچار

شەوی یەدا خەوێتی دۆ لە سەد جۆ مۆم پۆ دەبۆ
لەو شەوگاری ئەویندا هۆلانەی عیشق چۆ دەبۆ!
دۆ هەنارە، شەوی یەدا دۆ پۆ لە دەنكە مرواری
وەك ملوانكە بۆ گەردنی ئەوینێکی یەكجاری!

شەو، چلەیه و میوانێکی باڵا بەرز
قژی درێژ، لەسەر شانی، هەتا عەرز
چاوەکانی شیعرم، زوێفی پەخشانە
ئەم کێژۆڵە، یەكەم شەوی زستانە
عەبدولەحمان فەهیمی (دەروێش)

چەند بەیتێك لە شیعری "تەك و تەنیا"

خاڵە قازی

لە دونیادا تەك و تەنیا بەجۆ مام
دەبۆی تۆزم لە ناو سەحرا، بەجۆ مام
وەكوو مەجنوون كە بۆزار بوو لە عەلەم
لە دواي كاروانەكە لە یلا، بەجۆ مام
ئەگەرچی پۆكەنینم وا لە لۆو
دەبینی سەیلی ئەشكەم هەر بە لۆو
ئێتر نەتیرسی بۆ یسوا بەجۆ مام
لە بەرچی عاشق و شەیدا، بەجۆ مام
هەناسە ساردی پاییزیم كە ناكام
لە ناو بوغزی شەوی یەلدا، بەجۆ مام

شهوى يه لدايه ههر من دوور له ت مام
له گه ئازار، تهواو باا به با مام
له سهر سينهت هه نار و كخ و سون
وه ره جژنه و ببينه لام ئهلف لام!
پشك ياسينى

شهوى ي لدا
شهوى ي لدا، شهوى پيرى زى زين
شهوى ه ماى ئ ويني است قين
و رن ياران ل د وري ي ك و ك بين
ك خ شى زين، ب ت نيا ه ر ئ وين
و ر هيوى شهوى ي لداى خ يا م
س ماى ب فر و ح ز و شادى ببين
گو م، زستان ب ئ شقى ت و خ ش
ب هار ه ر تى، ب ه شتيش ل م ي قين
شهوى ي لدا، شهوى ب فر و ه نار
بزى گ رم و طريق ي پ ك نين
نيگاي گ رم ت ل ن و ئاسمانى زينم
وريشى دوو ه س رى چاوى شين
ه تاو تاس ك اوى بووكى جستان
و بات ئ ستا ب ه شتى س رز مين
ب ”پشك”ى ح ز، نووى ب فريش د تاو
و ر تاو ب ر و ئام ز و سين
پشك ياسينى

ئه مشه و له هيج شهو ناكا ،
كازيوه قهت به ئ ناگا ،
كهس ميوانى ”يه لدا”م نيه
هيج دهست له دهركه نادا .
سيمين چا چى
(به شك له شيعرى ”يه لدا”)

سەران حوسەنى

يەلدا،

بە سوور و ساتى خەي

هەنارى كرده قوربانى،

ئەو،

بە هەزار و يەك دەنگ

شەو دەخافتەند بە خەي و

خەش ئەكا بە يەنى!.

يەلدا

حەسەن نازدار

1

شەوى كورد

دەرژترين يەلداي

دونيا يە.....

كە هەرگيز خەري

لە هەلەنا يە.

2

يەلدا

خەمى بەكەتايى كورده

لەو ئەزەوہى كە لەرە

چادري بەكەسى هەلدا.

3

يەلدا

چاوەوانى ئەنفال و

بەختى كورد و

تەنيايى خودايە

كە هەرگيز كەتايان نايە.

يەلدا

كەریم حیکمەتى

لە مانگەك دەگەل ناخم،

تریفه‌ی که زه‌وی ته‌ی کا و
بژاک‌نډ ب‌تاقه‌تیم،
له‌ی ووبار‌ک،
خو‌هی که ته‌نیا‌یم توو‌ی دا و
لیپا‌ولیپی شه‌پ‌لم کا،
له‌ی ت‌یه‌ک ده‌گه‌ی ا د‌م،
که ه‌مای مانگ و ووباری و
ده‌سپ‌کی وهرز‌کی سپی...

یه‌لدا نازاد سه‌یید ئیبراهیمی(ه‌گر)

چله‌یه و ب‌ژه‌چل‌ن‌ئو شه‌وه ته‌ی ب‌، گو‌ه‌که‌م؟
مه‌گه‌ر‌ئم ب‌که‌سیه‌م چاره‌به‌مه‌ی ب‌، گو‌ه‌که‌م
له‌ی منا‌تاری‌ژیان، تان و ته‌لی‌تازه‌چ‌ا
خه‌فه‌تم چاری‌به‌ن‌تی‌گ‌ی نه‌ی ب‌، گو‌ه‌که‌م
به‌هه‌نی‌ل‌و و ده‌مت، شه‌وچه‌ره‌شیرینه، وه‌ل‌
له‌ی په‌نا‌س‌و و هه‌وچه‌و به‌ری‌به‌ی ب‌، گو‌ه‌که‌م
نه‌به‌ره‌و ته‌شقی‌شه‌وه‌ق‌من‌ده‌چم، ئه‌ر ب‌ت‌ده‌سم
نه‌گر‌ پرچی‌شه‌وت، مه‌یکه‌به‌عه‌یب‌، گو‌ه‌که‌م
له‌ی شه‌وی ب‌غه‌ی‌ئم‌ژینه‌که‌یه‌لدا‌یه‌هه‌موو
سه‌حه‌ری‌ئو‌گه‌له‌چه‌وسا‌وه‌یه‌که‌ی ب‌، گو‌ه‌که‌م؟

هه‌تا‌وم‌گه‌رچی‌شه‌و‌ساتی‌چله‌و‌یه‌لدا‌یه، ئه‌مشه‌و
له‌ی‌ل‌واری‌د‌م‌چی‌بوو‌سه‌ری‌هه‌دا‌یه، ئه‌مشه‌و
که‌د‌با، وه‌رزی‌پاشایی‌سه‌ه‌و و به‌سته‌ه‌ک‌ب‌
وه‌کوو‌نه‌ور‌زه‌ئا‌واتم‌له‌با‌خه‌دا‌یه، ئه‌مشه‌و
نازاد سه‌یید ئیبراهیمی(ه‌گر)

شه‌وی‌یه‌دا
ستار‌ئه‌حمه‌د

به‌عو‌مری‌وه‌ک‌شه‌وی‌یه‌دا،

به تاریکی قه‌ده‌ر کو‌رم،
به باده‌ی عه‌ده‌م سه‌رمه‌ستم،
دوانه‌ی لووتکه و هه‌د‌رم،
چوون زاوم له‌گه‌ شیعرا،
شه‌و گیانی خ‌م له‌ ک‌ش ده‌ن،
له‌گه‌ چوونی ساتی عه‌شقا،
خه‌م، گ‌م ب‌ هه‌ده‌که‌ن
له‌ ه‌ره‌ی ژگاری تا و
له‌ به‌دبه‌ختیی عومری ه‌هام
م‌حم له‌ جه‌سته‌ما ده‌مر‌ت،
کاسه‌ی مهرگی شه‌وی یه‌دام.

خ‌ر‌گ له‌ پا‌ شه‌وی یه‌دا چنوور نامیق

به دیار کوانووی شه‌وی یه‌داوه‌ دانیش‌تووم،
م‌ژوو‌یه‌ک شه‌وگاری ته‌نیا ئه‌سووت‌نم،
هه‌ناسه‌ی ئ‌غر‌کی دوور له‌ ده‌روونما د‌ت و ده‌چ‌،
نه‌زه‌ر ناکه‌م و ته‌ماشات ئه‌خ‌مه‌وه،
وال‌وم شه‌کره‌ خه‌م ئه‌گر‌،
ئیره‌یی به‌ن‌ ته‌کانی خه‌یا‌بوونم،
ئه‌وه‌نده‌ی تر نام‌ت ئه‌کا...
ئه‌ی ئاده‌م،
من کچی خ‌رم،
وریا به
نه‌با ته‌ماشات له‌خه‌می چاوما داگیر‌،
نا‌هم ئاوه‌دانی قه‌قنه‌س ئه‌سووت‌ن‌،
ئاگه‌دار به‌په‌نجه‌ت به‌پرچم گ‌ نه‌گر‌،
د‌نیا به
به‌ماچ‌کی زه‌وتکراوم،
خه‌یا‌نابی،
ئیره‌یی به‌نووری چاوم،
بیننت‌‌شنتر ناکا،
ئ‌ستا‌که‌من ز‌ر ئازادم،
وریا به‌ئاشنای ئازیزم،
چرپه‌کانت وه‌ک نزای م‌م‌کی له‌ر‌زک،

له ناخمداء له بیر نهچ!ئستا من دمم ئازاده،
خاځییه له خهونه کانت،
وریا به ئاشنای ئازیزم،
وئا تځم، ئام ناو
ئاگردانی یه دایه کی بځ حیکا یه تی پیا وانم...
ئستا، تاراوگه له مه نفا
ئستا، مه نفا له تاراوگه،
هزه ر ناکه م و ځ ځ ته بځم،
هزه ر ناکه م و ته ماشا ته مخواته وه،
ئستا خاځیتر ده بځم،
نا، هیچ ئاځا یه کم ناو،
ځ ځ ناده مه هیچ ئیمپراترځکی تینوو،
بځ ساتر بځمکاته په نا!
ئاشنای هه ناسه و دیده نیم،
من ئستا که کچی خځرم،
وریا به، وریا به
په نه ته به تاځه کانی پرچمه وه دانه گیرس!!

...شهوی په دا...

ساځه هلاج

ئه مشه و ئاسمان
تارای سپی داوه به سه ر بووکی زه وی،
بوون پځ ده کات،
له شه وچه رهی هه ناره کان،
گوځی مه ست ده کات
له ئاوازی ترپهی باران،
ئه مشه و په دا،
میوانځکی باځا به رزه
بځی هاځا وی ئاگردانه و
سځز و به زهی خواوه نده،
شه ونشینی نوځی عه شقه
له تام و بځی هه زاره کان...

بـ شـوچـلـه

ئەسەد كەوكەبىان (ساڭا)

شەو و شووشەى شەراب و شىعرى شاكار
شەوم شەق كەرد بە شەوقى وەسەت، ئەى يار
شەو و شەوقى ويسا ت شەهد و شەكرە
شەو و شەوقى شىرىنت، مانگى شەوگا

زستان،

ئاخرى ئۆزىك باز دەدەم بەسەرتدا

يەلدای چاوەوانى

ماندووم ناكات.

مستەفا ھوشيار

شەوى يەكدايە؛ (لافا) م لا مەكە

بەتان لە تىف ماويلی

ئەم شەو،

پايز دەستى ئۆخاتە ناو دەستى زستان

ئەو يەكەمىن شەوى دیدارە وا درۆ؟..

ئەو يەكەم پشکوونی گوێ زارە وا درۆ؟..

ئەو يەكەم تەكەبوونە وا درۆ؟..

پايز:

ئەو لەدايکبوونی تە و مەرگی من!

ئا لەو شەو،

من چاوى مانگیم لەک ئۆنەم!..

ئاسمان بە فیستانەکی شە

دەى بە خاک ئۆکاتەو و نەندى ئۆتە!..

ئەم شەو تارىکی لەک دەکشەت،

ھەموو نەنگەک ئۆخواتەو و

شەوى دەيجووری گەردوونە وا درۆ؟..

ئەم شەوى ھەو و رینی تریفەى چاوى ھەیفیم!..

ئەم شەوى زانی تەيە

ئەم شەوى دامانی ھەموو نەنگەک!..

ئَمَم شَووئكى ھَدمايى زايىللىرى زار و پەيقيم!..
وَرر ئىي گو،
بە چاوى ئاا ز ببين
ئىلئى سزم ، ئىلئى چىزم!..
ئَمَم شوى زانى گوردوون
زانى ھاواري وجود ك ئىلئى چرا ئىلئى نىزم!..
زستان:

ئَمَم شوى گريانى ت و بزى من!..
ئَمَم شوى يىككى مین تىوقى ژوان!..
ئَمَم شوى ئامزى بىيىك سپاردن
ئىنگىلىشى چاوى من ئىي پاييز!..
لە دى تى ھى دى دىم ئىي گىشكى پىروان!..
پاييز:

نا بى يار بە بى تى نا بى!..
شوى يىلدا بى چرا بى!..
ئاشقى تىم خودا يى دىم سارد، نا بى!..
نا بى گو، نا بى
بە بى تى شىو شكاوى واگاھ تى
ھىر چى دى بىلئىم دىم سارد، نا بى!..
شوى يىلدا يى ئىي يار،
وئى نالى دىدەم دوور لە تى بى نوور!..
دىم مە عزوول، مايل بە دىدى تى يى
لە غوربە تدا تىنى و مەھجور!..
نا بى مانگ، نا بى
شىو بىلزار ل دىجورى
شوى يىلدا يى
نا بى گو ئىلئى نا بى!..
ل (لافا) م لا م ك
گىنگى بىس گو دى ساردى نا بى!..
خودا يى..
شوى درىل ئاكشاو لە بىلئىنگى!..
چى مانىو ھە و كىلئىش
ھاملاندى گو و دادانلى وى ئىلئى شىنايى!..
فەھ نىگى:

لافا : چا
گىنگى: ھا توچى بىسود.
ھاملاندى: تىلئى تدان.

بۆیه من له شهو بۆزارم
چونکه تۆم تۆدا له دهست دا،
جا چى له بهختى شوومم كه
شهوگاره كان
درۆژن وهك شهوى يه دا.
ههردى محهممه

يه لدا
هۆمهر نۆرياوى
ئهگهر هاتى "يه لدا" وه ره
چيرۆكى دۆ درۆژ درۆژ
ناخيش پۆپۆى كه سه ره.
ئهگهر هاتى ته نيا وه ره،
ئهچينه وه سهر گرده كهى په نا ما تان،
زه مهن به دۆ ئه سپۆرين و
ئهچينه وه ئه وه ما نهى
عالم چۆ و ئۆمهش دوور دوور،
لهم هه موو هات و خه به ره،
كه چى له پۆپۆك،
ده ننگ دۆت و ئۆشنايى
شه و دره نگان ئه شه قۆندۆ:
كچۆ له كوۆى؟
ده وه ره وه، شهو ئاشكا،
زوو به زوو، دهى
وا سه حه ره.

ده ره نجام:

ههر چۆ نۆك بۆت شهوى چله (يه دا، يه لدا) به درۆژايى مۆژووى كورد
خاوه نى سه ننگ و به هائى خۆ بووه و تا به مۆ هاتووه به مۆ مخابن لهو
هه موو تا يه ته ندى و خه سه ته جوانانهى نۆ و ئه م شهوه، نه، ته نۆ

یادکردنهوه که ی به شوهی چاوله گهری ب ئمه ماوه تهوه و دابونه ریت و سح و سز و خه ویستیه که ی جارانی له بهر داکه ندراوه. ه نکه لهره و لهو هه بته ده قهرک، گوندک یان خزانک، هشتا لوانل و لهو پرسه جهوه هریانه ی نهو شهوی چله بته بهام به دنیا ییه وه بهشی فرهی ئه وهی ئه ستا له ته ه کمه ایه تییه کان و ده خرته بهر دیده، زتر و نه و دیمه نی بته حی ئه و شهویه ب پکردنه وهی که ل نه دهروونییه کانی ئینسانی ئه م سهرده مه که ئوم ده تا دته مر فره تر ئاو لهو پرسانه بداته وه که گه شه و نه شه به گیان و ته حی ده به خشن.

سه رنجک: ب وتن ده شته به شکی ئه م بابه ته له ژماره 26 ی بـاـفـکـیـ"لووتکه" دا که له شاری "سنه" ی ته ژههاتی کوردستان ده رده چته، چاپ و بـاـو بووه ته وه.